

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2023 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosku obrońcy skazanego **G. D.** w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 28 lipca 2022 r. sygn. II AKa 57/22, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z 2 grudnia 2021 r. sygn. III K 149/11;
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Legnicy wyrokiem z 2 grudnia 2021 r. sygn. III K 149/21, uznał G. D. za winnego popełnienia następujących przestępstw:

- z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i w zw. z art. 12 k.k., za co wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt II wyroku);
- z art. 286 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12, zakwalifikowanego jako przypadek mniejszej wagi, za co wymierzył mu karę 1 miesiąca pozbawienia wolności (pkt III wyroku)

oraz sześciu czynów z art. 286 § 1 k.k. i z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., przyjmując, iż przestępstwa te zostały popełnione w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, za co wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności (pkt IV wyroku).

Ponadto, sąd wymierzone w pkt II, III i IV kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył temu oskarżonemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności (pkt V wyroku).

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z 28 lipca 2022 r. sygn. III AKa 57/22, utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie. Od tego rozstrzygnięcia kasację wywiódł obrońca skazanego, podnosząc zarzuty obrazy prawa procesowego, mianowicie: art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k.; art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.; art. 41 § 1 k.p.k. oraz art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. Nadto, zawarł w niej także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi na kasację obrońcy, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy okazał się bezzasadny.

Na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy ma możliwość wstrzymać wykonanie zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje natomiast przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Jednocześnie mając na uwadze wynikającą z art. 9 k.k.w. zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd utrwalony w orzecznictwie, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” (postanowienie Sądu Najwyższego z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22; podobnie: postanowienie Sądu Najwyższego z 22 stycznia 2020 r., sygn. III KK 5/20; Sądu Najwyższego z 18

listopada 2003 r., sygn. IV KK 347/03). Następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania, w świetle braku uzasadnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. Nie oznacza to jednak, iżby procesowo niedopuszczalne było w przyszłości uznanie zarzutów postawionych w kasacji za oczywiście zasadne. Takie rozstrzygnięcie nie stanowi bowiem swoistego prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym i w żaden sposób nie rzutuje na kierunek rozstrzygnięcia odnośnie kasacji (postanowienie Sądu Najwyższego z 11 marca 2022 r. sygn. III KO 12/22).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[f.n]